

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

→ Szerkesztőség és kiadóhivatal →
Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

KLÓFIZIKTESI DIJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

kiadóhivatalban, Grösz G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben.

Felelős szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábon garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
3 hasábon garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésné
kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 80 k
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

A szentpétervári szózat.

Brassó, aug. 30.

Világot átalakító nagy események küszöbén állunk. A hanyatló század utolsó sugarai csodás jövődőt világitanak meg. Az emberiségre elérkezett egy újabb megváltás hatalmas korszaka, melyhez fogható alig van a történelem hullámzó áradatában. A szentpétervári szózat úgy zeng végig a világ minden zugain, mint az örök Mindenhatóság csodatevő szent akarata. Maga a szédítő gondolat, mely a leghatalmasabb uralkodó agyából kiröppent, mérhetetlen mélységű átalakulásnak forrása. Nyomán fölszabadul az emberi vágyódás lázas indulata s az eladdig csak sejtelemben élt boldogság napsugaras fényben csillog az emberiség előtt. Korhadt korlátok dübörögve omlanak össze, rendítő csapások irtják a társadalmi rend homok-oszlopait, melyeket rendületlen szikláknak hittünk. Az emberiség ragyogó de elérhetőnek soha nem hitt magasztos álma teljesülésnek indul. Csakis a

földi hatalom olyan mérhetetlen magasból szállhatott világgá az új korszakot teremtő ige, melynél varázslatosabb majd két ezer év óta nem zúgott a népmilliók fülébe.

És ki az a nagy forradalmár, a ki vakmerően szétrombolni készül a világtársadalom alapjait? A ki főszeles elszántsággal belemarkol a megszokás vastag ködfelhőibe s a lebegő foszlányok hasadékain keresztül az emberi haladás napfényes utait mutatja? Ez a nagy forradalmár a legnagyobb autokrata, kit zsarnoknak nevez a költői szólam s a kinek akarata népek és nemzetek sorsa fölött végez. Az ő megrendítően szilaj ábrándja, hogy a fegyver csak önvédelemre való; hogy az emberiség igaz rendeltetése a vér nélkül való haladás az örök istenség felé; hogy a néptenger kavargó hullámai közt a szeretet csillapít le minden szenvedélyt.

Minő sors vár az eszmére, melyet második Miklós lánglelke gyújtott, ki tudná megmondani? Nemzetek vágya

és munkája hasonlatos az emberéhez; évezredek sötét és ragyogó képei tanuskodnak erről. Nincs kora a történetnek, melyre az önző erőszak, a leküzdhetetlen hatalomvágy rá nem sütötte bélyegét. Fog-e tehát ez másképpen lenni a jövőben? Vissza lehet-e szorítani a béke virágos utaira, a mi vad zivatarok villámai közé készül? Nem tudunk felelni e kérdésekre, a válasz a Mindenhatóság számára van fönntartva. De az új idők új küzdelmeiben való részvétel és az ébredő század sejtelmes panorámája, az egészen a mienk. Ennek az új harcnak harsonaszava a csári szózat, ennek a panorámának körvonala az, a mit az ő nagy lelke álmodik.

Vajha betelnék ez a prófétai álom s a fegyvertelenség lenne az ember legnagyobb fegyvere!

Belföld.

Az állami költségvetés. Az 1899-ik évre szóló költségvetési előirányzatot Lukács László pénzügyminiszter szeptember 7-én

A „Brassói Lapok“ tarczája.

Emléksorok.

I.

Ha keblemben virágoskert volna,
Közepében Te volnál a Rózsa;
S mikor Érted könyeim peregnék,
Rád hullnának enyhe harmatcseppnek.

Oh de az én égő könyvem hervaszt!
Elhervadnál . . . s nem látnál több tavaszt.
Nem sirnék hát ha keblemen volnál;
Feledném, hogy rám is vár a halál!

II.

Mit adhatok én emlékül,
Kinek szívéen mély bánat ül.
Az érzelmek rég elhagytak,
S barátaim, a fájdalmak.

Szép leányka azt gondoltam
Menyországom szemedben van.
Menyország, de — hej! — nem nekem:
Én csak villámát ismerem.

E villámtól lesujtottan
Vérzik szívem fájdalmasan.
Számomra már vigasz nincsen;
Szakadj hát meg árva szívem!

A szegény Bötlehem zsidó.

A „Brassói Lapok“ tarczája.

(Vége.)

Hanem a Bötlehemnél nem így tett. Sőt nagyon is összehuzta a szemöldökeit, riszálta a torkát, kétszer is azt mondta, hogy: Nono, — valamit beleirt deákul a maródi-könyvbe és a vége az lett, hogy mikor délután a trombitás azt trombitálta, hogy: Jaj, de beteg vagyok! — a mely trombitász az ispitályba készül katonákat illeti, — hát akkorra a Bötlehemet úgy kellett átvinni a kórházba, mert már nem tudott átmenni a maga lábán.

Az ispitályban aztán elkezdtek doktorolni a Bötlehemet. Adtak neki hus helyett rántott levest, «schwache porciót», majd megfordították a sort, adtak neki bort, pecsenyét, — hanem a Bötlehem ott hagyta a bort is meg a pecsenyét is, csak sóhajtozott és mikor azt kérdezték tőle, hogy mije fáj, rátette a szívére a kezét.

Nem mentek már a levelek Magyarországra, — ellenben jöttek onnét párosával is gyakran, szép zsidó betűkkel megírott levelek, telve jajszóval az egyik oldalon, vi-

gasztalóval a másikon. Egy szegény özvegy asszony siratta azokban a levelekben a legnagyobb fiát, a kit elvittek tőle katonának és a ki ott fekszik a bileki katonai kórházban halálos betegen és nincs szerető kéz, mely izzó homlokát megsimítsa!

A beteg pedig napról-napra rosszabul lett. Már nem beszélt, csak nézett szomoruan, azokkal a beesett szemével, de olyan nagyon szomoruan, hogy még a «verter» is megszánta, ez pedig hozzá van szokva a betegekhez.

Egy éjjel aztán a Bötlehem odabitta magához a szanitétcszoldát Johann Kolompárt, a ki strázsának volt kirendelve és szakgatott szóval könyörgött neki, hogy vegye elő a feje alól azt a levelet, a melyik ma jött Magyarországból és tartsa oda a lámpát elébe, hadd nézze meg még egyszer. A Kolompár megtette a kívánságot, odatartotta elébe a lámpát is meg a levelet is, a Bötlehem nézte-nézte a levelet, a könyvek végigperregtek az arcán, — aztán szakgatott lett a lélekzete, sikoltott egyet, — talán az Izrael istenéhez sikoltott segítségért, — azal visszahanyatlott a feje . . .

A szanitétcszoldát Kolompár ment je-

vagy 9-én terjeszti a képviselőház elé, megtartván egyúttal a szokásos pénzügyi expozét.

Uj főrendiházi tag. A király a főrendiház szervezetének módosításáról szóló 1885. VII. törvénycikk 5. §-a alapján a magyar minisztertanács előterjesztésére Márffy Ágost nyugalmazott államtitkárt életnagyságú főrendiház tagjává nevezte ki. A főrendiház kitűnő adóügyi kapacitást nyer ez új tagjában. Márffy Ágost, ki félszázados hivatalnoki pályájától két évvel ezelőtt vett búcsút, most mult hetvenkét éves.

Külföld.

A szultán Bulgáriáról. Markov bolgár diplomáciai ügyvivő és Veliskov kereskedelmi miniszter kihallgatása alkalmával a szultán dicsérrel nyilatkozott Bulgária kulturális haladásáról és kifejezte megelégedését a kabinet politikájával. Egyúttal hangsúlyozta a kölcsönös érdekközösséget és biztosította az ügyvivőt és a minisztert további támogatásáról.

A velszi herceg állapota. A velszi herceg, minthogy betegsége normális lefolyású, már legközelebb kikocsizhat. Az orvosok azt hiszik, hogy három hét múlva, előbb mankóra, majd pedig botra támaszkodva megpróbálkozhatik a járással. Teljesen még jó idő múlva gyógyul fel; ezt az orvosok ki is jelentették a hercegnek, a ki már teljesen beletörődött e kelletlen állapotba.

Szülők gondja.

Brassó, aug. 30

Minden esztendőben elkövetkezik ez a két sulyos hét az aggódó szülőknek. Ámbár van idő, egész hosszú esztendő, sőt az esztendők egész sora, a mikor a szülőknek volna alkalmuk meghányi-vetni, hogy kicsoda életpályára küldjék gyermekeiket, mégis az utolsó két héten még egyre billen a mérleg,

vajjon helyes-e, s egyedül helyes-e a már megállapított iránya a tovább képzésnek, avagy helyes-e az út, melyre, — mint pályára, már kilépett az ifju, a ki előkészületeit a komoly munkára befejezte?

Hát van is alapos ok a habozásra! Egész iskolai berendezésünk olyan, hogy a legfelsőbb foku kiképzésig számtalanszor van alkalmunk a készülőknek irányt változtatni, mert a középfoku oktatásban hiányzik az irány megjelölése a szakképzés felé. Még annyira sem korlátozza a pályaválasztást a középiskolák tanítási terve, hogy a műszaki tudományokra hajlandóbb ifjunak erre a speciális hajlandóságára abszolút tekintettel volna, úgy hogy a gimnáziumot végzett fiatalembernek szabad választása van a gépészmérnöki pályától egész az orvosi pályáig minden pályára.

Vajjon jól van-e ez így? kérdezzük azoktól, a kiknek kezében van az ország közoktatása, és kérdezzük ismét minden évben, a mikor ezerek indulnak a kenyéradó pályákra s ezerek lépnek a középiskolákba, melyek e pályákra előkészítenek.

Nem tudunk helyes feleletet találni a kérdésünkre! Megzavar bennünket a kombinációban az is, hogy maga a legelső intézkedő közeg is gyakran megáll a fontolgatás terén s szeretne változtatni az állapotokon. Ime most is azon vitatkoznak, hogy a kvalifikációs törvényt nem kellene-e megváltoztatni, legalább oly irányban, hogy a polgári iskolai végbizonyítvány is elégséges legyen az államhivatalnoki, tisztviselői pályára? Pedig erre csak egy feleletet lehet adni, azt, hogy igenis elegendő. A polgári iskolát végzett fiatalember éppen olyan jó hivatalnok lehet az ő képesítésével, mint a gimnáziumi vagy reáliskolai matura tulajdonosa. Éppenséggel nincs meg az a különbség a két tantervben, mely megokolná, hogy ez utóbbiak és csakis ezek alkalmasak arra, hogy az állami hivatalok asztalai mellett ül-hessenek s másoljanak, fogalmazzanak s majdan intézkedjenek egy később el-sajátítandó hatáskörben.

De ha azt látjuk, hogy maga a mi-

nisztérium is habozik, — ne vegyük rossz néven a szülőtől, hogy az utolsó perczig nincs tisztában az iskolával s nem tud gyermekeinek irányt jelölni, a melybe ideje korán mint pozitív irányba indulhasson jövő boldogulása felé.

A pályák fele része még ma is a véletlen és a szeszély játékára van bízva. Hány gyermek kesis le a beiratásról a habozás miatt, s hány gyermek kerül egészen más iskolába, mint a hova igyekezett érett megfontolás után? A gimnáziumban vagy a protekciók, vagy a korábban érkezettek zárják el az utat, s igazán megdöbbentő, de éppenséggel nem ritka dolog, hogy a tudományszomjas ifjut hazaküldik s ez kénytelen az utolsó pillanatban beleugrani az ipariskolába, a polgári iskolába, a kereskedelmibe, — csak hogy az éve ne vesszen el, csak hogy ne legyen belőle felekész, iskolaéhes csavargó, — a kit a szülők keserves szívvel kénytelenek beadni valami iparosműhelybe vagy kereskedői pult mellé!

Ilyenkor nehéz a korrektúra!

Az egyedüli segítség a messze előrelátás. A szülő mindjárt az iskola év végén gondoskodjék arról, hogy a jövő iskolaévben hova kívánja elküldeni gyermekét s nyomban a bizonyítvány kézhezvétele után kopogtasson az illető intézet vezetőségénél, hogy jegyzék elő a gyermeket a következő évre.

De különösen és nyomatékosan intjük a szülőket, hogy hacsak eziránt előzetesen nem intézkedtek, — a fővárosba ne küldjék középiskolába járó gyermekeiket, különösen ne az első osztályokba beírandó kezdő tanulókat.

A főváros sok középiskolájában való-ságos harc folyik ilyenkor, s az adatok tanúsága szerint a beíratandó gyermekek egy harmadrészét kell visszautasítani hely hiányában, pedig az alsó osztályokban mindenütt három párhuzamos osztályban folyik a tanítás.

Ez egyik elijesztő oka annak, hogy minden életpályára egyformán a középiskola képesít, még pedig nem is egységes középiskola, hanem 4-féle, melyek csakis igen csekély árnyalatokban különböznek egymástól

lenten az inspekciós szobába: Örmester urnak jelentem alásan, meghalt a Bötlehem!

— Verflucht! káromkodott az örmester, mivel hogy a napijelentésben már oda-írte: Besondere Vorfällenheiten: Keine. — Most ezt a rapportot eldobhatja és csinálhat újat, a mi nem megvetendő munka.

A halott katonának jár egy tiszta ing, meg egy lábravaló és 3 forint. Azért a három forintért vesznek neki koporsót meg körösz-töt. Többet nem adhatnak neki, mert hisz az élő se kap többet 3 forintnál, mikor beruk-kol. Ennyit adtak a Bötlehemnek is. Ebből készült a koporsó.

Körösz-töt nem adtak neki. Zsidó volt. De nem adtak rája szép fehér gyolcs halot-tas ruhát se, nem adtak neki arany paszo-mányos süveget a fejére, nem huztak szép tiszta fehér harisnyát a lábára, nem terit-ték rá az imádságos kendőt, és mikor ott feküdt kiterítve az ispitály halottas szobájában, nem jött oda hozzá búcsút venni sirató jajszóval az édes anyja, nem kért tőle bo-csánatot a lábainál az öcsce, miként meg-vagyon a szokás zsidó népeknél.

Nem. Bilekben nem ismerik a zsidók szokását. Hogy ismernék, mikor egész Bilekben nem lakik más, mint katona, a kiknek pedig tudvalevőleg egyéb gondjuk van, mint Istennel társalogni.

Nincs zsidó pap, a ki zokogó imádság-gal egyengesse a halott utját, nincs zsidó temető, a hová örök pihenőre tegyék Ábra-hám ivadékát, nincsenek résztvevő zsidók, a kik elkísérjék utolsó utjára azt, ki elhagyta a siralomnak földi tanyáját.

És mivel hogy nem volt zsidópap, hát kirendelte az alezredes ur a regimenczpá-tert, temesse el azt a zsidókatonát. Annak ugyanis mindegy már.

A regimenczpáter rávette a halottas ka-ringét, a kondukt összeállt, avval kikisérték a Bötlehemet a bileki katonai temetőbe.

A zsidó katonát, pápisták, kálomisták, zsidók vegyest kísérték, már a kiket tudni-ilik az alezredes ur kiharancsolt halottkisé-rőnek. És mikor letették a sir szélénél a ko-porsót, nem nyitották fel a fedelét, hogy egy búcupillantást vethessen az utolsó utjára menőnek arcára szülő, testvér, rokon, jó-barát, nem tették azt a két fátáskát a kezei közé, a melyek a zsidó ember támaszául szolgálndnak, midőn majd megharsan az éb-resztő angyal trombitája, nem tettek csere-pet a szemére és nyugvó vánkosul nem tet-tek az anyaföldből a feje alá párnát, csak leeresztették a sirba és huzták rá a földet, mely dübörögve hullott a koporsóra.

A regimenczpáter körösz-töt vetett ma-

gára, letérdelt a sir mellé és mondá: Imád-kozzunk meghalt bajtársunknak nyugo-dalmáért.

— Miatyánk, ki vagy a mennyekben...

Aztán elszéledtek a katonák, szótlanul, szomorúan és ment mindenki a dolga után. Nem érnek ám rá katonáéknál, hogy földre ülve gyászolják meg a ruhájukat a gyász je-lélül zsidó módra, mert hisz az a ruha is a «császáre»...

Csak este aztán, mikor a katonák össze szoktak ülni «komázni», — osont félre 10 zsidó gyerek, közember, altiszt vegyest az egyik rezerva szobába, hol nem igen járt senki és szép csendesen elkezdé mondani az infanteriszt Blitz a zsidók halottbúcsuztatóját, a «Kadis» imádságot, a szegény Bötlehem zsidó lelki üdvösségéért, ősi zsidó nyelven, miként írva vagyon:

— Jiszgadal vejiszkadas...

A többiek mondták utána...

s nincs meg egy erélyes vonása se bennük annak, hogy ez vagy az erre vagy arra a szakcsoportra képesít.

A szülők gondját mély részvéttel kísérik. Sajnos, hogy nem vagyunk abban a helyzetben, hogy ebben a nehéz kérdésben csak némileg is direktívát adhatnánk. Itt jobban segít az ő élettapasztalatuk, melylyel idején felismerhetik a gyermekükben szunnyadó képességeket.

Csak egy tanácsunk lehet, hogy el ne késsenek.

HIREK.

Brassó, aug. 30.

— **Virchow** „A Hét” című politikai és irodalmi szemle múlt vasárnapi számában bemutatja Virchow arcképét s a következőket írja róla: „Ez az aggastyán, a kinek arcképét itt közöljük, egyik legnagyobb élő nevezetessége a nagy Németországnak. Archaeologus és politikus. Amabban ma társalan auctoritás, emebben valamikor a porosz képviselőházban hatalmas ellenfele volt Bismarcknak. Az öreg urat nem riasztotta meg a körülbelül háromszáz mértföldnyi ut Brassóig és eljött a Honterus-ünnepre. Szó nélkül nagy tisztesség. A zöld szászok azonban nyilván jobban szerették volna, ha otthon marad Berlinben, mert az ajándék, a mit hozott, nekik nem kellemes. Abban a hitben ringatóztak, hogy az öreg tudós majd konstatálja a magyarok elmaradottságát a kulturában és velük együtt óbégat a mi barbár voltunk fölött. És mi történik oh boldog isten! Virchow előadást tart az archaeológiáról, konstatálván, hogy a szászok ezen a téren szülőföldjüket éppen nem aknázták ki, és konstatálván azt is, hogy viszont a magyar Pulszky munkássága az archaeológiában korszakot teremtett. Még ez azonban nem minden. Ha a kulturában nincs is igazuk a szászoknak, lehetne a — politikában. De abban sincs. Virchow kijelentette, hogy a nagy németiség az erdélyi szászok kedvéért nem gondol keleti hóditásra. Más szóval: hasztalan minden kockázás a németekkel, bele kell nyugodni abba a fatális sorsba, hogy Magyarország magyar és nem a németiség előre tolt örse. Végül pedig a helynévmagyarosítás dolgában is megnyugtatta az aggodalmaskodó szász lelkiismeretét. A szászok, a mikor Erdélyben megtelepedtek, a talált szláv helyneveket elnémetesítették. Szakasztott ezt teszik most a magyarok. Ha a szászoknak volt joguk a szláv helynevek elnémetesítésére, van joguk a magyaroknak is a német helynevek magyarosítására.”

— **A r. kath. főelemi tanodába** a beiratások az 1898—99. tanévre szeptember hó 1. 2. és 3-án a tanoda IV. flu osztályának helyiségében, Kolostor-utca 29. sz. a. foglalkoztatni. Az igazgatóság.

— **Eljegyzés.** Szóke András m. á. v. hivatalnok Brassóban, eljegyezte K e g y e s Róza kisasszonyt.

— **A Vautler-féle helybeli jó hírnévnek** örvendő elemi népiskola és leánynevelő intézetben az 1898—99. tanév folyó év szeptember 1-én veszi kezdetét. Az intézet növendékei bennlakók és bejárók. A bennlakók az intézet kényelmes lakhelyeiben teljes ellátásban részesülnek s úgy ezeknek, valamint a bejáróknak a törvényes tanterv szerinti tanulási előmeneteléről kitűnő tanácsok által van gondoskodva. Az intézetben

a magyar, német és román nyelvek alapos ápolása mellett nagy gond fordítatik a francia nyelv gyakorlati gyors és biztos elsajátítására, valamint főtörekvés irányul a női kézimunka, zene, rajz és szépírás eredményes oktatására is. A már közel fél század óta fennálló intézetet külföldi román és bolgár leányok is tömegesebben keresik föl, a kik iskoláikat hazájukban bevégezvén, de inkább a francia és németnyelv elsajátítása, a zene és női kézimunka gyakorlása és tökéletesítése céljából jönnek. Erkölcsei tekintetben az intézet fölött a leggondosabb szigorú felügyelet örködik s a különféle nemzetiségű növendékek egymást tisztelni és szeretni tanulják.

— **Hymen.** Onciu János, a Ganz és társa gépgyár mérnöke a napokban vezette oltárhoz Budapesten Friedmann Rózsika kisasszonyt, Friedmann Frigyes helybeli kereskedő leányát.

— **Circus Henry.** Tegnap ismét egy érdekes és mulattató estélyt rendezett Henry igazgató. A műsor minden egyes számát — mint mindig — nagy tetszéssel fogadta a közönség. Az igazgató és igazgatónő által elővezetett lovak szép mutatványai, Mr. Barker (Dumme Auguszt) remek és páratlanul álló produkciója a kutyákkal, a Palo család légtornászása külön is dicséretet érdemel. Nagy hatást idézett elő az „Ördög Róbert” című nagy némajáték első előadása. A kitűnően rendezett némajáték minden tekintetben dicséretet érdemel. A különböző csoportok és tánczok a legprecízebb módon lettek bemutatva. Fokozódott a hatás akkor, a midőn Miss Ella, a kitűnő tánczosnő megjelent, hogy pompás toáletjében ellejtse a serpentin tánczot. A kedvesen és izlésesen bemutatott tánczot a közönség általános lelkesedéssel fogadta. A szép és fényes öltözetek, valamint a jól sikerült színes világítások nagyban fokozták a hatást. Ma este a kitűnő sodrony művész és serpentin tánczosnő jutalomjátéka lesz, mely alkalommal megismétlik az „Ördög Róbert” című nagy némajátékot.

— **Halálozás.** Bauer János nyug. kir. törvényszéki bírót, a ki néhány évvel ezelőtt költözött át Brassóból Kolozsvárra, súlyos csapás érte. Leánya Janka, férjezett Kádár (Kuebel) Kálmánné, néhány napig tartó súlyos betegség után Kolozsvárt 26 éves korában meghalt. Az ifjú nő tetemeit a kolozsvári köztemetőben helyezték örök nyugalomra.

— **Színház Csernátfaluban.** Monory Sándor színigazgató társulata holnap szerdán, „Trilby” című angol bohózatot adja elő a csernátfalusi vendéglő termében.

— **Kellemetlen meglepetés** érte a Sepsiszent-Györgyön gyűlésező erdészek egyesületének egyik tagját Nagy Károly kir. erdőtanácsost. Éppen az ismerkedési estélyen kapott sürgőnyt, hogy Budapesten Podmaniczky-utcai lakását távollétében feltörték, honnan értékpapirjait s takarékpénztári könyveit egyéb értékes apróságokkal együtt elvitték a tolvajok. A károsult erdőtanácsos azonnal sürgőnyözött a budapesti áll. rendőrségnek, hogy a takarékpénztári könyvére a kifizetést tiltsa be; maga pedig azonnal hazatért.

— **Megölte a pálinka.** Albert József szotyori lakos a múlt héten a brassói vásártól ment haza. Mikor Kőkösbe érkezett, erőt vett rajta régi szenvedélye, a pálinka ivás s hamarosan összeszedve pajtásait, megkezdődött a kőkösi pálinkamérésben a mulatság. Addig iddogáltak míg Albert József széles jókedvében fölkapott egy félliter pálinkát s

azt egy hajtásra megitta. Ettől azonban úgy elázott, hogy a félig öntudatlan embert úgy vezették az utcára s lefektették a kerítés mellé, hadd aludja ki mámorát. Reggelre halva találták. Mint a rendőr-nyomozati vizsgálatból kiderült, alkohol-mérgezés következtében beállott agyhűdés ölte meg.

— **Jótekonyczélu műkedvelő előadás.**

A brassói iparos ifjak önképző egylete jövő hó 4-én este a „Grand Hotel” ujonnan átalakított nagytermében műkedvelői előadást rendez. Színre kerül Gabányi Árpád „A z a p ó s o k” című 3 felvonásos vígjátéka. Jegyek előre válthatók az egylet helyiségében (Grand Hotel) és este a pénztárnál. A derék és tevékeny egyesület ezen újabb s dicséretreméltó buzgalmát ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— **Wasserthálné a kolostorban.** Ezen a címen a „Nesti Papló” ma érkezett száma a következőket írja: „A nagyszabeni tragédia hőse: Wasserthal százados felesége, életének nagy hajótörése után kolostorba vonult. Mint a Hazánk-nak írják, szombaton látták utoljára Nagyszabén. E napon elbúcsúzott szüleitől, rokonaitól s egyenesen A.-Ausztriába utazott, hol egy kegyes apácza kolostor ad neki menedéket.”

— **III-ik Béla király temetése.** A budavári koronázó Mátyás-templomban a jövő hónap folyamán teljesen elkészül az a művészi kivitelű szarkofág, a melyben III-ik Béla király és neje: Antiokhiai Anna királynő csonttöredékét helyezik örök nyugalomra. A temetés nagy pompával megy végbe, a szertartás részleteit már nagyjában megállapította a miniszterelnökség, egyetértve a főudvarmesteri hivattal és a papsággal. A gyászünnep idejét már legközelebb kitűzik, alkalmasint október hónapra, mikor a királyi udvar Budapesten lesz. A szertartást Vasary Kolos biboros hercegprimás fogja végezni.

— **Beiratás.** A m. kir. állami felső ipariskolában (VIII. Népszínház-utca 8. sz.) a beiratások szeptember hó első napján kezdődnek s 5-ik napjáig tartanak. — A budapesti m. kir. állami felső ipariskola igazgatósága.

Táviratok.

A „Brassói Lapok” eredeti táviratai

Bécs, aug. 30. A király d. u. 2 órakor fogadja Bánffy-t kihallgatáson.

Páris, aug. 30. A lapok tartózkodva fogadják a csár indítványát, mondván: először ki kell korrigálni Európa térképét.

Washington, aug. 30. Az itteni politikai körök a csár indítványát utópianak mondják.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem adunk vissza.
Bérmertelen leveleket nem fogadunk el.
Névtelen levelekre nem válaszolunk.

Hangverseny Zajzonban. Czikke az aug. 18-iki estélyről oly annyira későn (aug. 27.) küldetett be, hogy egy napilap ily későn semmiesetre sem közölheti. Máskor tessék azonnal beküldeni s akkor köszönettel fogadjuk.

Z. M. Cikkében kifejtett nézete nem aktuális annyira, hogy most azonnal felhasználhassuk.

CIRCUS HENRY

a Kolostor-utca előtt.

Még csak rövid ideig látható.

Elsőrangú társulat

80 személylyel 80 — Blondin elefánttal — 60 lóval 60

saját vonós zenekarral.

A circusépület az ujkor minden követelményeinek megfelel, légszesszel világítva, vizmentesen fűdve van, úgy hogy az előadások minden időben megtarthatók.

Holnap szerdán augusztus hó 31-én

1-ső nagy

Parforce-előadás

20 számból álló műsor

vagy

2 előadás egyben.

A parforce előadások Henry czirkusznak különlegességei, mely gyors és biztos kivitele által mindenütt sensatiót keltet mely alkalommal Henry igazgató főrangú urak által ezüst koszorúk és elismerő oklevelek által lett kitüntetve.

Viktor és Vanee

utolsó fellépte.

Az összes személyzet fellépte.

Nagy néma képletek

Megnyitás 1/2, 8 órakor.

Kezdeté pont 8 órakor

Csütörtökön nagy előadás.

Olcsón eladó.

1. Két garnitura szalon-butor kévéssé használt állapotban.
2. Egy mechanikus asztalos szerzőszám gyalupaddal.
3. Egy amatőr fotográf készülék 18X24 nagyságu.

Bolonya, Malom-utca 5 sz.

HIRDETMÉNY.

A. n. közönség becses tudomására hozom, miszerint a helybeli kapu-utca 1. szám alatt levő férfi-ruha-kereskedésem üzletvezetője illetve bizományosa, t. Salamon Samu úr a mai napon ezen üzletemből kilépett s helyette fiamat Ascher Bélát bízom meg ezen üzlet ilyennemű vezetésével. Ennek folytán kizárólagosan csakis nevezett fiam van feljogosítva fizetéseket felvenni, nyugtatványokat, illetve elismervényeket kiszolgáltatni, ép úgy minden más, ez üzletbe vágó teendőket elintézni.

Egyidejűleg bátor vagyok megjegyezni, hogy az üzletnek fiam által történő vezetése következtében abban a kellemes helyzetben jutottam, miszerint tek. vevőimnek ezentul még sokkal jutányosabb árakat szabhassak, valamint minden tekintetben solid és potos kiszolgáltatást eszközölhessek.

mély tisztelettel,

Ascher Jakab,

férfi-ruha-raktára. Kapu u. 1.

Haszonbérbe kiadó vagy örök áron eladó malom!

Alsó-Tömösön a 20. házszám alatt egy kitűnő vizerejű, jókarban levő három kerekű malom a hozzátartozó kőházzal, tágas udvaral, a szűkséges melléképületekkel, gyümölcsös és veteményes kertekkel s a nagy réttel együtt haszonbérbe kiadó, esetleg szabadkézből örök áron eladó. A malom jelenleg árpakását, de bő és kitűnő vizénél fogva tetszés szerint átalakítható lisztelő vagy fűrészmalomná, vagy pedig bárminő vizerejű gyárrá is.

Bővebb értesítést ad a tulajdonos, Magyar István, Alsó-Tömösön.

Jó és szép butorok

legolcsóbb árakért, előnyös feltételek mellett kaphatók

PAPP FERENCZ

első és legnagyobb

butorraktárában

Brassóban, Kapu-utca 48. sz. a.

Koronás
nemzeti színű
zászlók
minden
nagyságban
2 frttól
felfelé
kapható.